"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ କରି କୁହ ଯେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ । ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ହେଉଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କୌଣସି ବି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନାର ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର କ'ଣ ? ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯାହାକି ବାବା କରୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- କୌଣସି ବି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ପବିତ୍ରତାର ବଳ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେ ବି ଧର୍ମ ଅଛି ସବୁ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ହିଁ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବି ଧର୍ମସ୍ଥାପକ କାହାକୁ ପବିତ୍ର କରୁନାହାଁନ୍ତି କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଲା ସେତେବେଳେ ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ତେବେ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା— ଏହା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ । ସିଏ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଶ୍ରୀମତ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ଇସ୍ ପାପ କି ଦୁନିଆ ସେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିଯାଇଛ ଯେ ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦୁନିଆ କାହାକୁ କୁହାଯିବ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ପାବନ ଦୁନିଆ କାହାକୁ କୁହାଯିବ । ବାସ୍ତବରେ ପାପ-ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ହେଉଛି ହିଁ ଭାରତ ଏବଂ ଭାରତ ହିଁ ପୁଣି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗ ହେଉଛି । ଭାରତ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ପୁଣି ଭାରତ ହିଁ ନର୍କ ହୋଇଛି କାରଣ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ କାମ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗରେ କେହି ବି କାମ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳି ନଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେଠାରେ କାମ ବିକାର ହିଁ ନାହିଁ । ଏପରି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ କାମ ବିକାର ଅଛି, ଏସବୁ ହେଉଛି ବୁଝିବାର କଥା । ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଭାରତ ଏତେ ପତିତ-ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛି ସେହି ଭାରତ ନିଶ୍ଚିତ ପବିତ୍ର-ସୁଖୀ ଥିଲା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତରେ ଆଦି ସନାତନ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଥିଲା । ତେବେ ଆଦି ସନାତନ ବୋଲି କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ଆଦିର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଏବଂ ସନାତନର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ତେବେ ଆଦି ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ । ତେବେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିଏ ଥିଲେ, ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କାହାର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ ଯିଏକି ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କରିଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ନିଜକୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବୁଥାନ୍ତେ ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣିଥା'ନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ବିଲକୁଲ୍ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଗୀତା ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ଗୀତାରେ ତ କେବଳ ଭାରତର ନାମ ରହିଛି ସେମାନେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ଭାଗବତ ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ । ତେବେ ଏଠାରେ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ ହେଉଛି ଏବଂ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ ହେଉଛି । ତେବେ ଶିବଜୟନ୍ତୀର ଆରମ୍ଭ କେବେଠାରୁ ହେଲା— ତାହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଥିବା ଦରକାର । ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି ହେଉଛି ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ । ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ । ଗୀତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ପୁଣି ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ସହିତ ମହାଭାରତର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ସେଥିରେ ପୁଣି ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧର କଥା ରହିଛି । ସେଠାରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେନାନୀ ଥିଲେ । ଯାଦବ, କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବ । ଯାଦବମାନେ ମୁଶଳ ବାହାର କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ମଦ୍ୟପାନ କଲେ ଏବଂ ମୁଶଳ ବାହାର କରିଲେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ମୁଶଳ ଏବେ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ତାହା ମଧ୍ୟ ନିଜର କୁଳକୁ ହିଁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ଧମକ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ । ସେହି ୟୁରୋପବାସୀମାନେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ଯାଦବ । ତେବେ ତାଙ୍କର ହେଲା ଗୋଟିଏ ବଂଶ । ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ, ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡିବେ । ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ୟୁରୋପବାସୀ ଆସିଯିବେ ଅଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମସ୍ତେ ସେଥିରେ ଆସିଯିବେ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇବଂଶ ସେମାନେ ହେଲେ କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବ । କୌରବ ବଂଶ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଗଲେ କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡବମାନେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଯିଏକି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଏବଂ ସହଜ ଜ୍ଞାନର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ? କ'ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସିଥିଲେ କି ? କୌରବମାନେ ତ କଳିଯୁଗରେ ଆସିଥିଲେ । ତେବେ କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କିପରି ଆସିବେ ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରେ ୧୬ କଳା ଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରେ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ୧୪ କଳା ହେଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଅଥବା ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କର ରାଜକୁମାର । ବିକାରୀ ରାଜକୁମାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସିଏ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜକୁମାର ଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ହେଉଛୁ ବିକାରୀ ।

ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରାଜକୁମାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି କହିବେ ନା । ପୁଣି ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବହୁତ ବଡ ବଡ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ତାହା ହେଉଛି ନିରାକାର ଶିବ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି ।

ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏବେ ଦେଖ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି । ତେବେ ଏହି କଥା ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ପବିତ୍ର କରିଥାଆନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିଜୀ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଗାୟନ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ନେଉ ନଥିଲେ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ, ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ । ତେବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା— ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶିବ ତ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଯିଏକି ସଂଗମଯୁଗରେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା କରିଥିଲେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରଥମେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହେବ । ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୁଷଣ ସନ୍ତାନମାନେ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ କିପରି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ । ତା'ପରେ ଗୀତା ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ରାଜା । ସେଠାରେ ତ ରାଜତ୍ୱ ରହିଛି । ସେଠାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଗୀତା ଶୁଣାଇ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ଇତ୍ୟାଦି କିଛି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ସଭା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପାଣ୍ଡବ ପତି ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ବିବେଚିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଭାବୁଛନ୍ତି ସିଏ ସହଜ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଯୁଦ୍ଧ ଇତ୍ୟାଦିର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବିଜୟ ତ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ସେହିମାନେ ହିଁ ୨୧ ଜନ୍ମ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀରେ ଆସିଗଲେ । ତେବେ ପ୍ରଥମେ ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭାବାଲାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏମିତି ତ ସଭା ଆହୁରି ଅନେକ ଅଛି— ଲୋକସଭା, ରାଜ୍ୟସଭା । କିନ୍ତୁ ଏହି ହିନ୍ଦୁସଭା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ । ଯେପରି ତିନିପ୍ରକାରର ସେନାନୀର ଗାୟନ ଅଛି ଯାଦବ, କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବ ସେନା ଏବଂ ଏମାନେ ହେଲେ ସଂଗମଯୁଗୀ ସୈନ୍ୟ । ଏବେ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଶ୍ରୀକଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମର ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛି । ତେଣୁ ଗୀତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଗାୟନ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ସଂଗମଯୁଗରେ କିଏ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଦରକାର ଅଛି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଛାଡି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଆସିବେ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛ ସିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି । କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସବୁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠି ଦେଖ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ କହିବେ ସବୁଆଡେ କେବଳ କୃଷ୍ଣ ହିଁ କୃଷ୍ଣ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ଏହି ସବୁ ରୂପ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ରାଧା ପନ୍ଥୀ ପୁଣି କହିବେ ଯେଉଁଆଡେ ଦେଖ ରାଧା ହିଁ ରାଧା.... ତୁମେ ମଧ୍ୟ ରାଧା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ରାଧା । ଏବେ ଅନେକ ମତ, କେହି କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ତ କେହି କହୁଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁଣି କେହି କହୁଛନ୍ତି ରାଧା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ତେଣୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି କଥାକୁ ତୁମେମାନେ କିଭଳି ଭାବରେ ବି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ପ୍ରଥମେ ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭାବାଲାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ସେମାନେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଧର୍ମପରାୟଣ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । ସରକାର ତ କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ମାନୁନାହିଁ । ସିଏ ନିଜେ ସଂଶୟରେ ଆସିଯାଉଛି । ଶିବ ପରମାତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସିଏ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ତେବେ ଯାଇ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନା ହେବ । ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଗଲା ବାସ୍, ପୁଣି ବାବା ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ସେତେବେଳେ ଆସିବେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପୁଣି ରାଜତ୍ୱ ହରାଇବ । ତେବେ ତୁମକୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଶିବ ପରମାତ୍ମା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ । ଏହି ବିଷୟରେ ନାଟକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କର କଥା ବାହାରିଯାଉ । ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଯାହାବି ରଚନା ହୋଇଛି ତାହା ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମତ ଅନୁସାରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି, ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ତ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର କରୁଛି, ପୁଣି ମୁଁ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଉଛି । ସେହି ଗୀତାପାଠୀମାନେ ଯଦିଓ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ତ ଭଗବାନ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଗୀତାର ଭଗବାନ ସମ୍ମୁଖୀନ ଥିଲେ ଯିଏକି ସ୍ୱର୍ଗ ରଚନା କରି ଚାଲିଗଲେ । ତେବେ କ'ଣ ସେହି ଗୀତା ଶୁଣିଲେ କେହି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହୋଇପାରିବେ କି ? ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୀତା ଶୁଣାଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ଗୀତା ଏକ ହେବା ଦରକାର ନା । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ତ ପରେ ଆସିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେହି ବି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବାକୁ ଏଠାକୁ ଆସିଛ । ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ

ଗଙ୍ଗାଜଳ ପିଆଇଥାଆନ୍ତି । ଯମୁନା ଜଳ ନୁହେଁ ତେବେ ଗଙ୍ଗାଜଳର ହିଁ ମହତ୍ୱ ରହିଛି । ବୈଷ୍ଣବମାନେ ବହୁତ ଯାଇଥାଆନ୍ତି ମାଠିଆ ଭରି ଗଙ୍ଗାଜଳ ଆଣିଥାଆନ୍ତି, ସେଥିରୁ ପୁଣି ବୁନ୍ଦାଏ-ବୁନ୍ଦାଏ ଢାଳି ପିଇଥା'ନ୍ତି, ଭାବିଥାଆନ୍ତି ସବୁ ରୋଗ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଜ୍ଞାନ ଅମୃତର ଧାରା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମର ଦୁଃଖ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଚୈତନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାରେ ସ୍ନାନ କରିଲେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶେଷ ସମୟରେ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନର ଗଙ୍ଗା ବାହାରିଥିବ । ସେହି ପାଣିର ନଦୀ ତ ରହିଛି । ଏମିତି କ'ଣ କେହି ପାଣି ପିଇଲେ ଦେବତା ହୋଇଯିବେ କି ? କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କେହି ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆସିବାର ହକଦାର ହୋଇଯିବେ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗା । ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନୁହେଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ପତିତ ରହିବେ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ଦରକାର ପଡିବ । ଏହି ସବୁ କଥା ଭଗବାନ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେ ଅର୍ଜୁନ ବା ହେ ସଞ୍ଜୟ ନାମ ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ ନା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ଲେଖିବାରେ ସିଏ ବହୁତ ପ୍ରବୀଣ ଅଟନ୍ତି, ଲେଖିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଆସିଲେ ସେହି ବିଷୟରେ ବଡ ବଡ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଶିବ ହେଲେ ନିରାକାର, ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମା ଶିବ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଦୟା ଅଟେ । ଶିକ୍ଷକମାନେ ଦୟା କରି ପାଠପଢାଇ ଥାଆନ୍ତି ତେଣୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବାରିଷ୍ଟର, ଇଞ୍ଜିନିୟର ଇତ୍ୟାଦି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଆଶୀର୍ବାଦର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ନିରାକାର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଶିବଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ କୁହାଯିବ ନା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସାକାର ଦେହଧାରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମଦିନକୁ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ କୁହାଯିବ ଏହି କଥାକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେଉଁ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଇତ୍ୟାଦି ଆସିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ କେହି ପବିତ୍ର କରିନଥା'ନ୍ତି । ଦ୍ୱାପରଯୁଗ ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଆମେ ଏଠାରୁ ଯିବୁ । ଯିଏ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତାର ବଳରେ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଅପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଚାରୋଟି ଧର୍ମ, ତା'ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ସେଠାରୁ ପୁଣି ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ବାହାରୁଛି । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ, ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀର ସିଦ୍ଧି ହେଲେ ହିଁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡନ ହେବ କାରଣ ତାହା ସବୁ ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ ରଚିତ । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ର ତାହା ହେଲା ଗୀତା । ଏହି କଥାକୁ ଅତି ପ୍ରିୟ ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ହେଉଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ । ଏବେ ଏହି କଥାକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ନିରାକାର ଜ୍ଞାନର ସାଗରଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ କିମ୍ବା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସାକାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ? ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ବଡ ସମ୍ମିଳନୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଏହି କଥା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସବୁ ପଣ୍ଡିତମାନେ ତୁମଠାରୁ ଆସି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେବେ । ଶିବଜୟନ୍ତୀରେ କିଛି ତ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭାବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଅ । ସେମାନଙ୍କର ବହୁତ ବଡ ସଂସ୍ଥା ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଉଛି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ । ବାକି ସଭା ଇତ୍ୟାଦି କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ସଭା ସବୁ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗରେ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆଦି ସନାତନ ସଭା ହେଉଛି ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଅଥବା ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର । ପାଣ୍ଡବମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ । ଏବେ ତ କୌଣସି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସଭା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ସଭା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଏହି ସଭା ହୋଇଥାଏ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ପାଣ୍ଡବ ସଭା ଯାହାକୁ ଆଦି ସନାତନ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସଭା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଯାହାକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମଧାରୀ କେହି ବି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ଏଠାରେ ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ଣଣମାନଙ୍କ ଚୁଟୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଭା ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଏହି କଥାକୁ ବୁଝାଇଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିବାନ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠା ଆବଶ୍ୟକ । ନିରାକାର ଶିବ ହିଁ ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଦାତା ଦିବ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ବିଧାତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ଧାରଣ କରି ପୁଣି ସମ୍ମିଳନୀ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଭାବୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସିଦ୍ଧ କରି କହିପାରିବି ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ମିଶିବା ଦରକାର । ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ମେଜର୍ସ, କମାଣ୍ଡର ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କର ସଭା ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କମାଣ୍ଡର ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ । ବାବା ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ସ୍ୱର୍ଗର ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି— ଏକ ବିଶାଳ ମହାସଭାର ଆୟୋଜନ କରି ସେହି ସଭାରେ ଏହି କଥା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କର । ଗୀତାର ଭଗବାନ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଗଲେ ହିଁ ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଗାଇଡ୍ (ପଣ୍ଡା) ହୋଇ ଆସିଛି । ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଡିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅ । ମାୟା ତୁମର ଡେଣାକୁ କାଟି ଦେଇଛି । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ପୁଣି ଉଡିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ

ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଜ୍ଞାନ ଅମୃତର ଧାରା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିରୋଗ ବା ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସଦୃଶ ମାଷ୍ଟର ଦୟାର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିବାନ ହୋଇ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ, ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି ।

ବରଦାନ:- ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ହୃଦୟରେ ଧାରଣ କରି ସର୍ବ ଆକର୍ଷଣରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ପ୍ରକୃତ ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ।

ବାବା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଏକାଭଳି ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅମୃତବେଳାର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଧାରଣ କରି ନେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥିବା କାରଣରୁ ଅନ୍ୟ କାହାର ସ୍ନେହ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିନଥାଏ । ଯଦି ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହକୁ ହୃଦୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଧାରଣ କରିନଥା'ନ୍ତି ତେବେ ହୃଦୟରେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ଥିବା କାରଣରୁ ମାୟା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସ୍ନେହରେ ଆକର୍ଷିତ କରିନିଏ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହରେ ଭରପୁର ରୁହ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଦେହ, ଦେହର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଉଡିବାବାଲା ହିଁ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ନିବାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପରୀ ଅଟନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****